Dumnezeu le-a pus pe toate în mișcare spre folosul lucrării Sale

On Iulie 26, 2022

Pentru univers un singur om este mai important decât toți ceilalți oameni.

Cititorule. Chiar acum îți adresez o simplă întrebare, care este mai mult decât o întrebare, este cazul unei dileme. Oare dacă s-ar aduna în acest moment toți cântăreții din lume, de toate vârstele și toate felurile, având la dispoziție cele mai avansate tehnologii muzicale, și toată istoria muzicii fiind de partea lor, ar putea ei toți la un loc să compună o piesă de talia "The Show Must Go On", la fel de prestigioasă ca varianta compusă de Freddy Mercury ?

Nu-i așa că nimeni nu poate? Înțelegi acum de ce experiența tuturor oamenilor adunați la un loc, este zero în fața talentului? De fapt, talentul este condiția de existență a unicității, rezultatul unor îndelungi căutări, consecința unei gândiri pline de strădanii care, adesea, are valoare de întărire a actului de creație.

Decât să capeți experiență în diverse domenii, mai bine îți găsești talentul unic. În această privință, toată experiența din lume, a tuturor oamenilor la un loc, nu va egala niciodată talentul unui singur om. Și întotdeauna va exista un singur talent neîntrecut în fiecare ramură a științei.

Leadership: Poți să te referi la tine ca la un celălalt tu semnificativ, încât să dai sens conținutului unei imagini care încearcă prin dimensiunea și rezoluția ei să pătrundă în inteligibil?

Când Dumnezeu oferă unui singur om o parte din harul său, din acel moment o nouă stea începe să lumineze cerul. Pentru univers, un singur om este mai important decât toți ceilalți oameni. Acesta este simbolul "Iisus Hristos", o amplă compoziție figurativă. Şi de aici dualitatea naturii lui Hristos – atât umană cât și divină.

Simbolizând de fapt greutățile, supărările și suferințele pe care "cei aleși" trebuie să le suporte pe parcursul drumului vieții, Iisus Hristos desemnează imaginea unei povești reale ce se reflectă distinct, ca într-o oglindă convexă, în apariția misterioasă a unui sfânt care face să curgă harul divin prin inima sa. Does anybody want to take it anymore?

Leadership: Reflectezi asupra condiției tale trecătoare, punând pe primul plan dezvoltarea ideii de "uniune ipostatică" între o imagine vie aflată dincolo de controlul tău și o imagine anticipativă care se schimbă pe parcurs?

Acum îmi dau seama câte lucruri mă leagă de oamenii rari și prețioși, fără să-mi epuizez posibilitățile văzului de a sesiza, cu un ochi sau cu ambii ochi (atât de la distanță cât și de aproape) forma și conturul unui nou univers definit de culoare, energie, pozitivitate. Câtă muncă grea și încordată, intensă și creatoare, trebuie să plătești ca să faci trecerea de la imaginar la perceput, dar rezultatele se văd din plin pe măsură ce avansezi. Să ne vedem cu bine la linia de Finish, drag alergător de cursă lungă !

Aici și acum, pentru întâia oară, am început să împărtășesc și altora adevărul a ceea ce înseamnă "plinul" divin și ce relații perceptive, asociative, afective se pot stabili în perimetrul spațiului de receptare a ființei divine. O ființă disponibilă ca pură extensie materială, ce se emancipează cu ajutorul unei forțe spirituale ce acționează în ea.

Toți am venit pe pământ cu dovada unei firi spirituale de succes și cu un destin divin, dar nu toți îndeplinesc condiția metafizică numărul unu a separației de cele lumești: asigurarea acelui *Indespiadhyas Conceichtuos* (o convingere a lucrurilor nevăzute) din încremenirea timpurilor.

Iar acum, când sunt plin de forțe creatoare, de la însuși Dumnezeu primite în dar ca manifestare a harului Său, acum când pot să împart comoara cunoașterii mele vaste și adânci, tratată ca spațialitate inerentă unei imagini arhetipale, uite că sunt nevoit să mă confrunt cu însăși absența mea, să fug, să nu mă mai uit îndărăt, să mă ascund de restul lumii ca un înger care, venind din spațiu, abia picat din rai, nu poate să interfereze cu starea lumii.

Leadership: Ai posibilitatea să-ți extinzi viziunea asupra unui personaj inițiat în legile "imposibilului devenit posibil", printr-o capacitate infailibilă de discernământ între ceea ce este real și ceea ce este ireal?

Cel puțin la început, omul de mare talent este privit cu pleoapa depărtărilor infinite, într-un cadru nerealist, ca o consecință nebănuită a denaturării simbolurilor de natură sacră. Şi asta, mai ales dacă imaginea făcliei sau a focului etern care menține Perfecțiunea în această parte a lumii, se află în obscuritate directă.

Semnificația cuprinzătoare a lui Iisus Hristos, definit ca un cosmos la scară redusă, ca o mandala adăpostind o reverie a infinitului într-un spațiu limitat, lumesc, trebuie pusă în relație perceptivă cu ochii unui privitor din afara cadrului Lui de acțiune. Semnificația lui Iisus Hristos trebuie să dilate câmpul de acțiune al Marii Opere printr-un prinos de conținut care să conducă la înțelegerea importanței evoluției ce se poate realiza doar prin intermediul științei.

Cum spunea cineva, natura uriașă nu poate fi cuprinsă decât printr-o microcosmicizare, deci fiind redusă la elementele simbolice care o rezumă. Iar omul de mare talent, fiind proiectarea pe pământ a constelației Sagittarius din câmpul de forță al Imanenței, conjugat cu siguranța unui spațiu protector, trebuie să producă schimbarea de proporții în această lume, propagând mesajul divin *Omnia Mutantur* : "Nimic nu trebuie să rămână neschimbător."

Leadership: Ţii cont de particularitatea unui fundal plin de contrast, imortalizând în alte ipostaze potențialul revelatoriu al omului care caută și găsește în sine surse de reconstituire a unei imagini cu dublu sens?

Pe această linie de frontieră extrem de subțire evoluează îndeosebi magia unei minți deschise la schimbare. Ce exemplu să vă dau? Dacă mă gândesc bine, a produce o schimbare semnificativă în orice domeniu este un proces similar cu trecerea de la căruța trasă de cai, la un automobil de genul Tesla. Ceva colosal, zdruncinător ca un cutremur care, în anumite privințe, trebuie să fie și unul istoric.

Cu toate acestea, sunt o grămadă de indivizi (așa zis specialiști) care au acasă o căruță veche cu roți de lemn. Ei aplică din când în când o vopsea nouă dricului, mai schimbă câte o scândură putredă, mai ung cu vaselină câteva șuruburi, o învelesc cu vreo două perdele second-hand, și li se pare că au făcut ceva extraordinar. Minunat !

Ceea ce acești indivizi nu realizează este că, în continuare, au rămas la stadiul de "ultima căruță". Cum ar putea ei să înțeleagă simbolul finalizării Marii Opere? Este vreunul din ei stăpân al potențialului sacru de a face minuni? Ar putea vreunul să se constituie ca fiind contopirea a două imagini: a infinitului și a crucii de lumină, sub spectrul larg al realității reflectată de *Toiagul lui Asclepios* sau de *Pocalul Hygeei* ?

Pentru a folosi leadershipul ca element de schimbare în perimetrul gândirii pe care o coordonezi, trebuie mai întâi să fii în stare să faci distincția între valoare și nonvaloare, între material și spiritual.

Dumnezeu le-a pus pe toate în mișcare spre folosul lucrării Sale, pentru ca lumea aceasta să facă parte dintr-o uniune cu înalturile cerului. Aici intră în joc "magia", creația din lumile universului, personificată de un zeu care a început din nimic și a modelat tot ce îl înconjoară.

Magia în leadership este următoarea: trebuie să ai convingerea că, atunci când imaginea ta va ieși în evidență, ea va avea particularitatea de a fi în egală măsură adevărată și fictivă.

Source: https://neculaifantanaru.com/dumnezeu-le-a-pus-pe-toate-in-miscare-spre-folosul-lucrarii-s